

SOI DOG

กรกฎาคม 2564 *post*

ถ้าคุณอยากไปได้เร็ว ไปคนเดียว
ถ้าคุณอยากไปได้ไกล ไปด้วยกัน

น้อง ๆ มองหาบ้าน

น.6

มรดกที่คุณจีลส์ทิ้งไว้
ส่องประกาย
เจิดจรัส

น.8

สิ่งมีชีวิต
น้อยใหญ่

น.21

กิจกรรมเดินระดมทุนใน

สหรัฐอเมริกา

น.21

น.2

การเดินทางของอีเธอร์
เรื่องราวของน้องหมา
หุ่นตุ๊กตาคามีตัวใหญ่
นิสัยเป็นมิตร

น.13

โครงการส่งสุนัข
ไปบ้านใหม่ระจกเฑ
สหรัฐฯฯ แบบนำเข้า

น.30

ปันรักปันน้ำใจ
ในเดือนเกิด

www.soidog.org

การเดินทางของอีเธอร์

สุนัขหรือแมวทุกตัวที่มาถึงซอยดอกมีความพิเศษเฉพาะตัว บางตัวมาถึงด้วยอาการหวาดกลัว ในขณะที่บางตัวมาถึงด้วยความสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับชีวิต แต่มีสองสิ่งที่เหมือนกันคือ พวกเขาไม่รู้ว่าจะมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร และอนาคตจะเป็นเช่นไรนับจากนี้

โชคดีที่การสนับสนุนของคุณช่วยให้พวกเขาได้รับสิ่งที่ดีที่สุดอย่างที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาพยาบาลที่פקพียง การดูแลอย่างท่มเทจากเจ้าหน้าที่ และโอกาสที่จะมีบ้านอันเป็นที่รักในท้ายที่สุด

แม้จะประสบกับวิกฤตโรคระบาด แต่คุณได้ช่วยให้สุนัขและแมวกว่า 700 ตัวได้มีบ้านในปีที่แล้ว

หนึ่งในนั้นคืออีเธอร์ ที่ได้รับการช่วยชีวิตในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562 ขณะกำลังทุกข์ทรมานด้วยบาดแผลติดเชื้อมีหนองฝังอยู่ในอุ้งเท้าหน้า เดินขา

กะเผลกและผอมโซ อีเธอร์คือหนึ่งในสุนัขและแมวจำนวนมากที่หวังว่าสักวันหนึ่งจะได้มีบ้านเป็นของตัวเอง

คุณเอียนและคุณคอร์รีน ผู้อุปการะน้องอีเธอร์ จะมาบอกเล่าเรื่องราวของการเดินทางที่ยาวนานถึง 19 เดือนตั้งแต่วันที่น้องอีเธอร์ได้รับการช่วยเหลือไปจนถึงวันที่เดินทางถึงบ้านใหม่ที่แสนอบอุ่น

เรื่องราวของน้องหมา หุ้ดึกตาหมีตัวใหญ่ นิสัยเป็นมิตร

Ian Schofield and Corinne Lacaze

คอร์รีนกับผมมาเที่ยวประเทศไทยหลายครั้งแล้ว เรารักบรรยากาศของการต้อนรับ ผู้คน อาหารและรีสอร์ทที่นี่ หากไม่เคยไปเยือนประเทศไทยมาก่อน คุณน่าจะนึกภาพออก ผมคงไม่จำเป็นต้องอธิบายอะไรมาก

ปี พ.ศ. 2562 น้องอีเธอร์มาซอยดอกด้วยอาการบาดเจ็บที่หน้าเวทนา

การสนับสนุนที่ยอดเยี่ยมของคุณทำให้ในแต่ละปี
มีสุนัขนับพันตัวที่ประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับอีเธอร์
ได้รับการช่วยเหลือ

นั่นคือจุดเริ่มต้นของการมาเป็นอาสาสมัครที่ซอยต๊อก
เราวางแผนวันหยุดสำหรับปี พ.ศ. 2563 ทันทีโดยตั้งใจ
จะกลับมาช่วยงานที่นี่

วันที่เรารอคอยมาถึงอย่างรวดเร็ว คราวนี้เราพักที่หาด
ในยางใกล้กับมูลนิธิฯ และเดินทางด้วยรถสองแถวซอยต๊อก
ในวันแรกที่เริ่มงานอาสาสมัคร เราได้รับการปฐมนิเทศและ
ใช้เวลาช่วงบ่ายในคอกกับสุนัขของเรา ผมอยู่ในคอก A1
ส่วนคอร์รีนอยู่ใน A2

ภายในไม่กี่นาทีที่ที่อยู่ในคอก อีเธอร์ก็เดินมาแนะนำตัว
ด้วยการเลียที่แขนของผม อีเธอร์ยังเป็นสุนัขที่ทำให้เรา
รู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เดินด้วยกันตลอดเวลาที่อยู่
ที่นั่น ผมแบ่งความรับผิดชอบกับพอลหรือ “ออสซี่ พอล”
อาสาสมัครจากเมลเบิร์น พอลบอกผมเสมอว่าอีเธอร์เป็น
สุนัขที่น่ารักขนาดไหน ถ้าไม่นับเรื่องชอบแก้งลิ้มตัวนอน
ระหว่างเดินเพราะอยากอยู่ข้างนอกนาน ๆ อีเธอร์เป็นสุนัข
ที่สมบูรณ์แบบและสร้างความประทับใจให้กับผมมาก

คอร์รีนเองก็มีสุนัขตัวโปรดของเธอในคอก A2 และ
ยังได้รับ ‘รอยสักซอยต๊อก’ อย่างไม่ตั้งใจหลังจากหกล้ม
ขณะจูงสุนัขจนเข้าเป็นแผลเป็น (คอร์รีนภูมิใจกับ
แผลเป็นที่ได้มามาก)

เมื่อวันสุดท้ายของการเป็นอาสาสมัครสิ้นสุดลง เราทั้งคู่
ต่างคิดหนักมากเรื่องการรับเลี้ยงอีเธอร์ เราออกจาก
ซอยต๊อกเพื่อเดินทางต่อไปยังเขาหลักทั้งน้ำตา และใช้เวลา
หนึ่งสัปดาห์เต็มเพื่อคิดหาทางว่าเราจะรับเลี้ยงอีเธอร์ได้
อย่างไร เราอดคิดถึงเขาไม่ได้ จึงเช่ารถขับกลับมาที่ภูเก็ต
เพื่อพูดคุยกับจิน่า เจ้าหน้าที่จากทีมหาบ้านของซอยต๊อก
หรือถึงความเป็นไปได้ในการรับเลี้ยงอีเธอร์

เดือนมกราคม พ.ศ. 2562 เราอยู่ที่ภูเก็ตพร้อมกับได้เช่า
รถและกำลังวางแผนที่จะออกสำรวจสถานที่ใหม่ ๆ ที่ไม่
ได้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วไป ขณะที่
กำลังนอนอยู่บนเตียงอาบแดดภายในรีสอร์ทอย่าง
เพลิดเพลินกับบรรยากาศริมทะเล ผมได้เปิด TripAdvisor
เพื่อหาสถานที่ที่เราสามารถขับรถไปได้ และชื่อ ‘มูลนิธิ
เพื่อสุนัขในซอย’ ก็ปรากฏขึ้นมา

แม้เราทั้งคู่จะโตมากับการมีสุนัขอยู่ในบ้าน แต่การทำงาน
เต็มเวลาเป็นช่างทำสีผมและแพทย์เฉพาะทางด้านผิวหนัง
ส่วนผมเป็นวิศวกรของบริษัทผลิตรถจักรยานยนต์ ทำให้
เราคิดว่าการเลี้ยงสุนัขไม่ใช่ทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับ
ชีวิตเราทั้งคู่

เราคิดว่าแค่เดินทางไปดูคงไม่เสียหายอะไร รีวิวทั้งหมดก็
มากด้วย เราเดินทางไปถึงที่ซอยต๊อกในวันรุ่งขึ้นประมาณ
4 โมงเย็น ซึ่งเป็นช่วงที่ศูนย์พักพิงเริ่มเงียบสงบลง หลัง
จากที่อาสาสมัครคนอื่น ๆ เริ่มเดินทางกลับและสุนัข
กลับเข้าไปอยู่ในคอก เจ้าหน้าที่ได้พาเราเยี่ยมชมพื้นที่
ส่วนต่าง ๆ และบอกเล่าเรื่องราวการทำงานอันน่าทึ่งของ
ซอยต๊อกตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบัน

“เราต้อนรับอาสาสมัครจำนวนมาก และยินดีต้อนรับ
คุณเสมอ คุณสามารถใช้เวลาร่วมกับเราที่นี่ได้มากเท่าที่
ต้องการ” เจ้าหน้าที่ที่กล่าวกับเราอย่างเป็นมิตร

มันยากที่จะอธิบายว่าทำไมเราถึงเลือกอีเธอร์ เอาจริง ๆ ผมไม่คิดว่าเราเป็นผู้เลือกด้วยซ้ำ อีเธอร์ต่างหากที่เป็นฝ่ายเลือกเรา ผมคิดว่าสุนัขและแมวทุกตัวที่ชอยดีอกสมควรได้มีบ้าน แต่อีเธอร์มีบางสิ่งที่พิเศษ เขาทำ 'หน้าเศร้า' เป็นและรู้จักการ 'ขอมือ' เราไม่รู้ประวัติความเป็นมาของอีเธอร์และสาเหตุที่เขาไม่มีนิ้วเท้า แต่การได้เห็นภาพของเขาตอนที่มาถึงในวันแรกและพัฒนาการของการรักษาที่ดีขึ้นหลังจากนั้น ทำให้เรามุ่งมั่นที่จะรับอีเธอร์ไปเลี้ยง เราทั้งคู่ตัดสินใจร่วมกันว่าจะรับเลี้ยงอีเธอร์และกลับไปอังกฤษเพื่อพบกับซาร่าห์ อาสาสมัครที่ทำหน้าที่ผู้จัดการทีมหาบ้านของชอยดีอกในสหราชอาณาจักร ซึ่งช่วยเราดำเนินการขออนุมัติจนขึ้นตอนทุกอย่างผ่านไปอย่างราบรื่น

แต่การระบาดของโควิดทำให้อีเธอร์ไม่สามารถเดินทางมาหาเราในกลางเดือนพฤษภาคมได้ ยิ่งไปกว่านั้นคือเรื่องสุขภาพที่น่าเป็นห่วงของอีเธอร์ที่เริ่มมีอาการของโรคโลหิตจางแสดงให้เห็น รวมถึงคุณหมออาสา ผู้อำนวยความสะดวกสวัสดิภาพสัตว์ของชอยดีอกได้แจ้งเราว่า อีเธอร์อาจจะไม่มีวันหายจากโรคพยาธิในเลือด

เราทั้งคู่กลับมานั่งถามใจตัวเองอีกครั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ รวมถึงคิดทบทวนเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

จากประเทศไทยมาอังกฤษของอีเธอร์ แต่เราได้ให้สัญญาไปกับเขาไปแล้ว สัญญาต้องเป็นสัญญา!

แล้วข่าวดีก็มาถึงในเดือนตุลาคม ทีมสัตวแพทย์ที่มีประสบการณ์ของชอยดีอกรักษาอีเธอร์ด้วยวิธีที่ต่างไปจากเดิมและการรักษาได้ผล ทำให้อีเธอร์สามารถเดินทางด้วยเครื่องบินได้ แต่ปัญหาต่อมาคือไม่มีอาสาพาบินเลยแม้แต่คนเดียว! เราวางแผนจะเดินทางกลับประเทศไทยแบบสายฟ้าแลบเพื่อไปรับอีเธอร์แล้วรีบกลับ แต่การต้องกลับมาแก้ตัวและข้อจำกัดเรื่องการเดินทางของสหราชอาณาจักรทำให้เราหมดโอกาส นอกจากนี้เรายังกังวลว่า Brexit จะส่งผลต่อการนำเข้าสัตว์อีกด้วย ทางเลือกที่ดีที่สุดตอนนั้นคือพาอีเธอร์เดินทางโดยรถยนต์จากภูเก็ตเข้ากรุงเทพฯ พักค้างคืนที่นั่น แล้วบินจากกรุงเทพฯ ไปอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ หลังจากนั้นเรียกแท็กซี่สำหรับสุนัขไปยังเมืองกาแล ประเทศฝรั่งเศส ก่อนจะเดินทางด้วยอุโมงค์ช่องแคบอังกฤษ ในที่สุดอีเธอร์ก็มาถึงที่บ้านของเราก่อนวันคริสต์มาสพอดี – ช่วงเป็นตอนจบที่สมบูรณ์แบบที่สุด

อีเธอร์อยู่กับเรามาได้สองสามเดือนแล้ว ตอนนี้เราไม่สามารถจินตนาการถึงบ้านที่ไม่มีอีเธอร์อยู่ด้วยได้เลย เราพาอีเธอร์ไปขึ้นทะเบียนกับสัตวแพทย์ในพื้นที่ ซึ่งอีเธอร์พบสัตวแพทย์ครั้งแรกจากการกินถุงเท้าที่ใส่แล้วในตะกร้าซักผ้าเข้าไป ด้วยความที่พวกเรากลัวว่าจะเกิดอันตรายร้ายแรง เราจึงรีบพาอีเธอร์ขึ้นรถไปฉีดยาเพื่อให้อาเจียนเอาถุงเท้าออกมาเพราะมันอาจส่งผลเสียต่อลำไส้ ปรากฏว่ายังไม่ทันถึงมือสัตวแพทย์ อีเธอร์ก็อาเจียนออกมาเต็มเบาะระหว่างทางเสียก่อน ไม่เคลซึ่งเป็นที่สัตวแพทย์บันทึกลงในประวัติคนไข้ว่า "อีเธอร์จอมเก็บขยะ" โดยอีเธอร์ดูภูมิใจกับตำแหน่งใหม่นี้มากทีเดียว อีเธอร์มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมในชีวิตประจำวันของเราทั้งคู่ ไม่ว่าจะเป็นไปทำงานที่ร้านเสริมสวยกับคอร์รินน์หรือไปตรวจโควิดกับผม อีเธอร์ต้องอยู่ทุกที่ เดินลอดออกไปทางหน้าต่างและออกไปเดินเล่นบนหลังคาโรงรถก็เคยมาแล้ว!

เพื่อนที่ดีที่สุดของอีเธอร์เวลาออกไปเดินเล่นคือ คุณลุง แกรมที่มักจะพกบิสกิตติดกระเป๋ามาฝากอีเธอร์เสมอ เวลาไปที่ไหนแล้วเจอคนหน้าตาคล้ายคุณลุงแกรม อีเธอร์ก็มักจะวิ่งเข้าไปหาเพราะหวังว่าจะได้กินบิสกิตนั่นเอง

อีเธอร์ชอบชีสและแฮม แต่เกลียดการกินผักและชอบทำหน้าแหยเมื่อผลัดเอาลิ้นไปโดน อีเธอร์ยังชอบเลียถ้วยโยเกิร์ต และชอบเล่นกับเด็ก ๆ ช่วงบ้านเวลาที่เรากำลังออกไปทำธุระข้างนอก ทุกครั้งที่มีโอกาสไปเยือนบ้านพักคนชราที่เพื่อนของเราเป็นเจ้าของ อีเธอร์จะเดินขอมือกับทุกคนที่นั่นเพื่อแสดงออกว่าเขาสมควรได้กินบิสกิตมากแค่ไหน หากจะพูดว่าเราได้ช่วยให้อีเธอร์มีบ้านก็อาจจะไม่ถูกต้องเสียทีเดียว เพราะอีเธอร์ให้สิ่งต่าง ๆ แก่เราทั้งคู่มากเกินกว่าที่เราจะขอเสียอีก เรารู้สึกขอบคุณและโชคดีมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวชอยด์ด็อก **หากคุณสนใจที่จะรับเลี้ยงสุนัขหรือแมวจากมูลนิธิฯ โปรดคลิกที่ “การรับอุปการะ” บนเว็บไซต์ www.soidog.org ของเรา**

เนื่องจากรถที่ผมและคอรีนนัซไม่เหมาะกับการที่จะพาอีเธอร์ไปไหนมาไหน เราจึงพาเขาไปเอสเซ็กซ์เพื่อซื้อรถเพียตแพนด้า อีเธอร์รักรถคันนี้มากและจะต้องกระโดดขึ้นไปนั่งทุกครั้งที่เดินผ่าน

อีเธอร์กลัวทีวีมากตอนเข้ามาอยู่ที่บ้านในช่วงแรก แต่ตอนนี้เขากลายเป็นเจ้าของโซฟาอย่างเต็มตัวและชอบมานั่งคั่นกลางระหว่างเราสองคน นอนกรนอย่างสบายอกสบายใจขณะที่เรานั่งดูทีวี ศีรษะที่ล้านจากอาการโรคผิวหนังและข้อศอกที่เสียดสีกับพื้นคอนกรีตจนด้านเริ่มมีขนขึ้น เป็นสัญญาณว่าร่องรอยจากการใช้ชีวิตที่ยากลำบากบนท้องถนนของอีเธอร์กำลังค่อย ๆ เลือนหายไป มีคนเคยบอกว่าสุนัขนั้นนิสัยเหมือนเจ้าของ ผมว่ามันคือความจริง อีเธอร์ชอบโซฟา ไม่ชอบเวลาที่ตัวเปียก ภูมิใจในพุงของตัวเองและรักการนอนหลับ พุดง่าย ๆ คือเราทั้งคู่ในเวอร์ชันที่มีขนและหางนั่นเอง อีเธอร์เป็นสุนัขที่ออกจะบ๊อง ๆ หน่อย เคยเดินชนเสาไฟอย่างจังเพราะมัวแต่มองอีกา อีเธอร์ชอบคู่ม้า แกะ และวัวที่อาศัยอยู่ในทุ่งไม่ไกลจากบ้านเรา นอกจากนี้ยังชอบคาบกิ่งไม้อีกด้วย

น้อง ๆ มองหาบ้าน

พบกับน้องหมาจากซอยตึก
ที่กำลังมองหาบ้าน

Vanessa Jakoby

ชาลีน่า

น้องหมาสายซิ่งเจ้าความเร็ว

ชาลีน่ามาถึงซอยตึกเมื่ออายุได้เพียงสองเดือนหลังจากถูกรถชน อุบัติเหตุ
ครั้งนั้นทำให้เสียขาหลังข้างซ้ายไป แต่น้องสามารถปรับตัวได้ดีหลังจากเหลือ
แค่สามขา โดยใช้รถเข็นช่วยเดินเฉพาะเวลาที่ต้องเดินไกล ๆ เท่านั้น

ถึงชีวิตจะเริ่มตันไม่สวยงามนัก แต่ชาลีน่ายังเป็นลูกสุนัขที่ร่าเริง เต็มไปด้วยความ
อยากรู้อยากเห็นและชอบสำรวจโลกรอบตัว ไม่ว่าจะวิ่งด้วยสามขาหรือมีสอง
ล้อช่วยพยุง ชาลีน่าก็ยังคงวิ่งอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยราวกับว่าจะ
ไม่มีวันพุงนี้ให้วิ่งอีกต่อไป จะหยุดเพียงเพื่อขนมและ
ให้คนกอดเท่านั้น

สุนัขที่สร้างความสุขให้กับคนรอบข้างได้เสมออย่างเช่นน้องชาลีน่าควร
ได้มีครอบครัวที่อบอุ่น น้องพร้อมแล้วที่จะออกเดินทางไปหาคุณ
หากคุณพร้อมเปิดใจและให้โอกาส

รับเลี้ยงน้อง
ด้วยนะคะ

อายุโดยประมาณ:
1 ปี 10 เดือน

น้ำหนัก:
12 กิโลกรัม

ขอบ:
นึ่งตัก

ไม่ขอบ:
แธร์ความเด่น
ร่วมกับใคร

น้ำแดง

น้องหมาสายหวานน้ำตาลเรียกพี่

น้ำแดงได้รับการตั้งชื่อตามเครื่องดื่มยอดนิยมของคนไทย เนื่องจากอุปนิสัยที่น่ารักอ่อนหวานของเขา แต่อดีตของน้องนั้นกลับไม่ได้หอมหวานเหมือนกับชื่อ น้องถูกพบในสภาพผอมโซและเศร้าหมองบนถนน ขนหลุดร่วงเป็นหย่อม ๆ และเป็นโรคเซอริอ่ายเรื้อรัง มีความผิดปกติของเปลือกตาที่สามที่ปลิ้นออกมาด้านนอก โชคดีที่สัตวแพทย์ของเรารักษาน้องน้ำแดงจนหายดีและช่วยให้น้องกลับมายิ้มได้อีกครั้ง

น้ำแดงอายุ 10 ปีแล้วจึงถูกจัดอยู่ในประเภทสุนัขสูงวัย แต่น้องไม่เหมือนสุนัขที่อายุมากทั่ว ๆ ไป น้ำแดงมีความกระตือรือร้นเหมือนสุนัขที่อายุน้อย และชอบที่จะเดินไกล ๆ และดมกลิ่นทุกอย่างที่ขวางหน้า

น้องน้ำแดงอาศัยอยู่ที่ซอยดอกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 แต่น้องไม่เคยสิ้นหวังว่าวันหนึ่งผู้รักสัตว์เช่นคุณจะได้รับเลี้ยงและมอบความรักให้น้องไปตลอดชีวิต

รับเลี้ยงพบ
ด้วยนะครับ

อายุโดยประมาณ:
10 ปี 8 เดือน

ชอบ:
ได้รับความสนใจ

น้ำหนัก:
19 กิโลกรัม

ไม่ชอบ:
ยาหยอดตาที่ต้องใช้ทุกวัน

คองโก้

น้องหมาสายบันทึง ร่าเริงมีชีวิตชีวา

คองโก้ถูกพบขณะกำลังกำลังเดินไปตามชายหาดอย่างไร้จุดหมาย คนในพื้นที่ไม่เคยเห็นน้องแถมนี้มาก่อนจึงคิดว่าถูกคนนำมาปล่อยทิ้งไว้ ชีวิตใหม่ช่างถนนเป็นเรื่องยากลำบากสำหรับคองโก้และไม่นานหลังจากนั้นน้องได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลฉกรรจ์ที่ขา จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาฉุกเฉินที่มูลนิธิฯ

แม้จะเสียนิ้วเท้าไปจากเหตุการณ์ครั้งนั้น แต่นั่นไม่ได้หยุดความร่าเริงมีชีวิตชีวาในตัวของคองโก้ น้องชอบเล่นเชือกสำหรับกัด การนอนกลิ้งบนพื้นหญ้า หมุนตัวเป็นวงกลมเมื่อเจอคนที่รู้จัก และมีใบหน้าที่เปื้อนรอยยิ้มตลอดเวลา

หากคุณเป็นคนหนึ่งที่มองหาสุนัขพลังงานสูงที่มาพร้อมกับความสดใสร่าเริง คองโก้คือสุนัขตัวนั้นที่พร้อมจะเข้าไปนั่งอยู่ในหัวใจคุณ

รับเลี้ยงพบ
ด้วยนะครับ

อายุโดยประมาณ:
4 ปี 5 เดือน

ชอบ:
พบเพื่อนใหม่

น้ำหนัก:
8 กิโลกรัม

ไม่ชอบ:
รถควีน ๆ
บริเวณพื้นที่วิ่งเล่นอิสระ

มรดกที่คุณจิ๊ลล์ทิ้งไว้ ส่องประกายเจิดจรัส

Nayomi Gunarathna

ในเดือนพฤษภาคม เราารู้สึกยินดีอย่างยิ่งเมื่อได้รับแจ้งว่า *Just Gill* หนังสือที่น่าเสนอเรื่องราวของคุณจิ๊ลล์ ดัลลีย์ ผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิฯ ของเรา ได้รับรางวัล People's Book Prize ประจำปี พ.ศ. 2563/2564 ในหมวดสารคดี

The People's Book Prize ก่อตั้งขึ้นในสหราชอาณาจักรเป็นการประกวดวรรณกรรมที่มอบรางวัลให้แก่นักเขียนหน้าใหม่และผลงานใหม่ที่ยังไม่ได้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยสร้างโอกาสและการยอมรับที่เท่าเทียมในหมู่นักอ่าน

สิ่งพิมพ์หลายสิบเล่มได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงในหมวดนวนิยาย สารคดีและหนังสือสำหรับเด็ก ผู้ชนะได้รับการคัดเลือกจากประชาชนทั่วไปที่ลงคะแนนผ่านทางออนไลน์ การเปิดให้ลงคะแนนเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 จนถึงสิ้นเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 และมีการประกาศผลในสัปดาห์แรกของเดือนพฤษภาคม

Just Gill ประสบความสำเร็จเช่นนี้เพราะได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (ซอยด็อก) เช่นคุณ

Just Gill ตีพิมพ์เมื่อปีที่แล้วโดย Victorina Press มียอดขายและส่งออกไปแล้วกว่า 3,000 เล่มทั่วโลกทั้งใน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ ญี่ปุ่นและบราซิล หนังสือกึ่งอัตชีวประวัติเล่มนี้บอกเล่าเรื่องราวของคนธรรมดาที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและทิ้งมรดกอันยิ่งใหญ่ไว้เบื้องหลัง เขียนโดยคุณจอห์น ดัลลีย์ สามีของคุณจิ๊ลล์และผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิฯ และคุณดอนน่า ฟรีเลฟ เพื่อนที่ดีที่สุดของคุณจิ๊ลล์ รวมถึงข้อความที่ตัดตอนมาจากไดอารี่ส่วนตัวของคุณจิ๊ลล์ หนังสือเล่มนี้น่าเสนอภาพการทำงานอย่างทุ่มเทของคุณจิ๊ลล์ ดัลลีย์ ผู้ซึ่งแม้จะประสบความสำเร็จในชีวิต แต่เธอก็ยังคงยืนกรานอยู่เสมอว่าเธอเป็นเพียงแค่ "Just Gill"

เมื่อครั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ คุณจิลล์สนใจทุกคน
ที่เธอพบด้วยตัวตนที่มุ่งมั่นทุ่มเท เสียสละ และ
เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก เรื่องราวของคุณจิลล์
ยังคงสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่านที่ไม่ได้
มีโอกาสได้พบเธอผ่านหนังสือเล่มนี้ ทุกถ้อยคำ
ที่ถ่ายทอดจะนำคุณไปสัมผัสถึงความเจ็บปวด
ความสุข การลองผิดลองถูกและชัยชนะของ
คุณจิลล์ทั้งในฐานะมนุษย์คนหนึ่งและในฐานะ
ผู้ร่วมก่อตั้งองค์กรสวัสดิภาพสัตว์ที่ใหญ่ที่สุด
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สิ่งที่โดดเด่นเหนือสิ่งอื่นใดคือแรงใจและ
ความกล้าหาญของจิลล์ที่มีมาตั้งแต่
เด็กจนโต เรื่องราวในอดีตไม่ได้ส่งผล
และตามบาทลมหลอบปัจจุบันของเธอ
— Carol Wilcox

“

เขียนได้งดงาม อ่อนไหวใจ อ่านแล้ววางไม่ลง
— Lesley Milne

People's Book Prize ไม่สามารถจัดพิธีมอบ
รางวัลได้เนื่องจากการระบาดของโควิด-19

คุณสามารถรับชมภาพคุณจอห์นและ
คุณดอนนารับรางวัลผ่านทางออนไลน์ได้ **ที่นี่**

คุณสามารถสั่งซื้อหนังสือ “Just Gill” ได้ **ที่นี่**
กำไรจากการขายจะถูกนำไปมอบให้มูลนิธิ
เพื่อสุนัขในซอย (ซอยด็อก) เพื่อช่วยเหลือและ
ฟื้นฟูสุนัขและแมวข้างถนนที่บาดเจ็บในเอเชีย

พวกเขาก็ช่วยกันทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือสุนัขและแมวที่ถูกทารุณกรรม
ในประเทศไทย เป็นเรื่องราวที่สร้างแรงบันดาลใจอย่างแท้จริง
— Annie Wong

กิจกรรมเดินระดมทุนใน สหรัฐอเมริกา

Nayomi Gunarathna

ตั้งแต่เริ่มต้นของโรคระบาดครั้งใหญ่
เราทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะสำรวจโลกและ
เชื่อมต่อกับผู้อื่นด้วยวิธีการใหม่ อะไรที่
สามารถทำได้ผ่านแอปยี่ห้อ!

ชอยด์เองก็เช่นกัน ปีที่แล้วเราจัดงาน
ระดมทุนทางออนไลน์ครั้งแรกของเรา นั่นคือ
July Dog Walking Challenge ในสหราชอาณาจักร
โดยใช้ประโยชน์จากฟีดเจอร์ระดม
ทุนของ Facebook ตามมาด้วยกิจกรรม
ระดมทุนทางออนไลน์เป็นระยะเวลา 10 วัน
ในแคนาดาที่รู้จักกันในชื่อ Mutt March –
Shake It Off ซึ่งสร้างความฮือฮาในโซเชียล
มีเดีย ทั้งสองกิจกรรมประสบความสำเร็จ
อย่างมากและสามารถช่วยระดมทุนใน
ช่วงเวลาที่ท้าทายที่สุดช่วงหนึ่งใน
ประวัติศาสตร์ของชอยด์

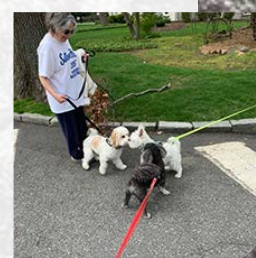
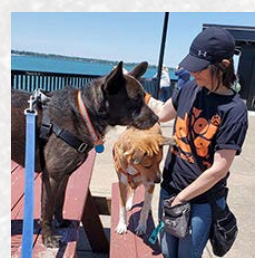
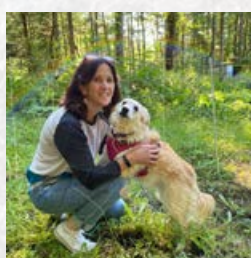
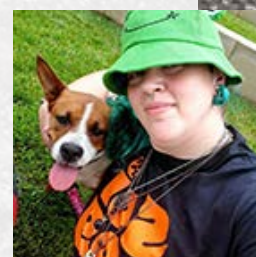
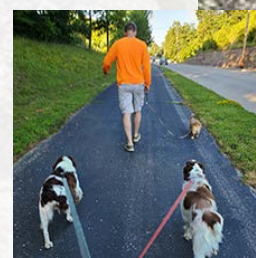
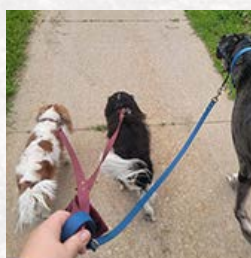
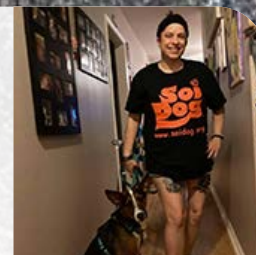
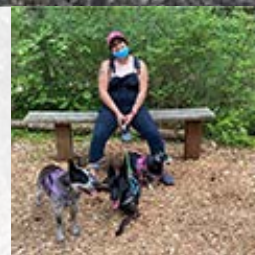
หลังจากกิจกรรมที่สหราชอาณาจักรและ
แคนาดาผ่านพ้นไป เป้าหมายต่อไปคือการ
จัดกิจกรรมระดมทุนทางออนไลน์ครั้งแรก
ในสหรัฐอเมริกา

The June Walking Challenge จัดขึ้นโดยทีมอาสาสมัครของซอยด็อกในสหรัฐอเมริกา เปิดโอกาสให้ชาวอเมริกันผู้รักสุนัขร่วมระดมทุนให้ซอยด็อกด้วยการเดินเป็นระยะทาง 30 ไมล์ภายใน 30 วันตลอดเดือนมิถุนายนไม่ว่าจะเดินบนทางเท้า ในสนามหลังบ้าน รอบ ๆ จัตุรัสในเมืองหรือบนภูเขา หรือคนที่คุณเดินด้วยจะเป็นใคร (เดินคนเดียวหรือเดินกับสุนัขแสนรักของคุณ) โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องระดมทุนผ่านพีเจอร์บน Facebook และต้องเดินให้ครบระยะทาง 30 ไมล์ภายในสิ้นเดือน

ถึงจะเป็นการแข่งขันเพื่อระดมทุนที่จัดขึ้นสำหรับผู้บริจาคชาวอเมริกัน แต่เรายังได้เห็นผู้สนับสนุนจากประเทศอื่นเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ หนึ่งในนั้นคือคุณจอห์น ดัลลีย์ ผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิฯ คุณจอห์นเข้าร่วมการแข่งขันใน สหราชอาณาจักรและแคนาดา เมื่อปีที่แล้วจากศูนย์พักพิงของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย แต่สำหรับการแข่งขันในอเมริกาครั้งนี้ เขาอยากลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม บางสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน..

ศูนย์พักพิงของมูลนิธิฯ ตั้งอยู่ห่างจากหาดไม้ขาวที่สวยงามและเงียบสงบประมาณ 1 ไมล์ คุณจohner จึงตัดสินใจใช้เส้นทางนี้ร่วมการแข่งขันจนครบระยะทางตามที่กำหนด โดยเดินไป-กลับระหว่างศูนย์พักพิงและชายหาดสี่ครั้งต่อสัปดาห์ พร้อมกับสุนัขสองตัวจากซอยด็อกและเจ้าหน้าที่จากทีมผู้ดูแลอาสาสมัครของเรา

เจ้าหน้าที่ของเราจะเป็นผู้เลือกว่าสุนัขตัวไหนจะได้เดินร่วมกับคุณจohner ในแต่ละครั้ง โดยเลือกตัวที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและไม่ตื่นตระหนกในสภาพแวดล้อมแปลกใหม่ นี่เป็นครั้งแรกที่สุนัขเหล่านี้ได้มีโอกาสออกมาใช้เวลาออกศูนย์พักพิง ตั้งแต่พวกเขาย้ายเข้ามาอยู่ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่เจ้าหน้าที่จะต้องเลือกสุนัขที่พร้อมสำหรับความท้าทาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเราก็คำทำได้ดี สุนัขทุกตัวมีช่วงเวลา

ที่สนุกสนานและตื่นเต้นเร้าใจตลอดการแข่งขัน

คุณจohner ยังได้บันทึกวิดีโอการเดินและแชร์บนหน้าเพจระดมทุนของเขาเองซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ติดตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากสุนัขที่มากับคุณจohner เป็นสุนัขที่อยู่ในศูนย์พักพิงมานาน เป็นที่รู้จักดีในหมู่อาสาสมัครหรือเป็นสุนัขที่รอเดินทางไปบ้านใหม่

การแข่งขันในครั้งนี้อาจระดมทุนได้ถึง 103,109 ดอลลาร์สหรัฐ ผ่านผู้ระดมทุน 1,149 คนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน เราขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมและผู้บริจาคทุกคน ในช่วงเวลาที่เรากำลังเผชิญวิกฤตครั้งแล้วครั้งเล่า ตั้งแต่โควิด-19 มาจนถึงการห้ามนำสุนัขเข้าสหรัฐฯ เมื่อไม่นานนี้ เงินทุนเหล่านี้จะช่วยเป็นหลักประกันว่าเราจะสามารถอยู่เคียงข้างสุนัขและแมวที่ต้องการความช่วยเหลือได้ต่อไป

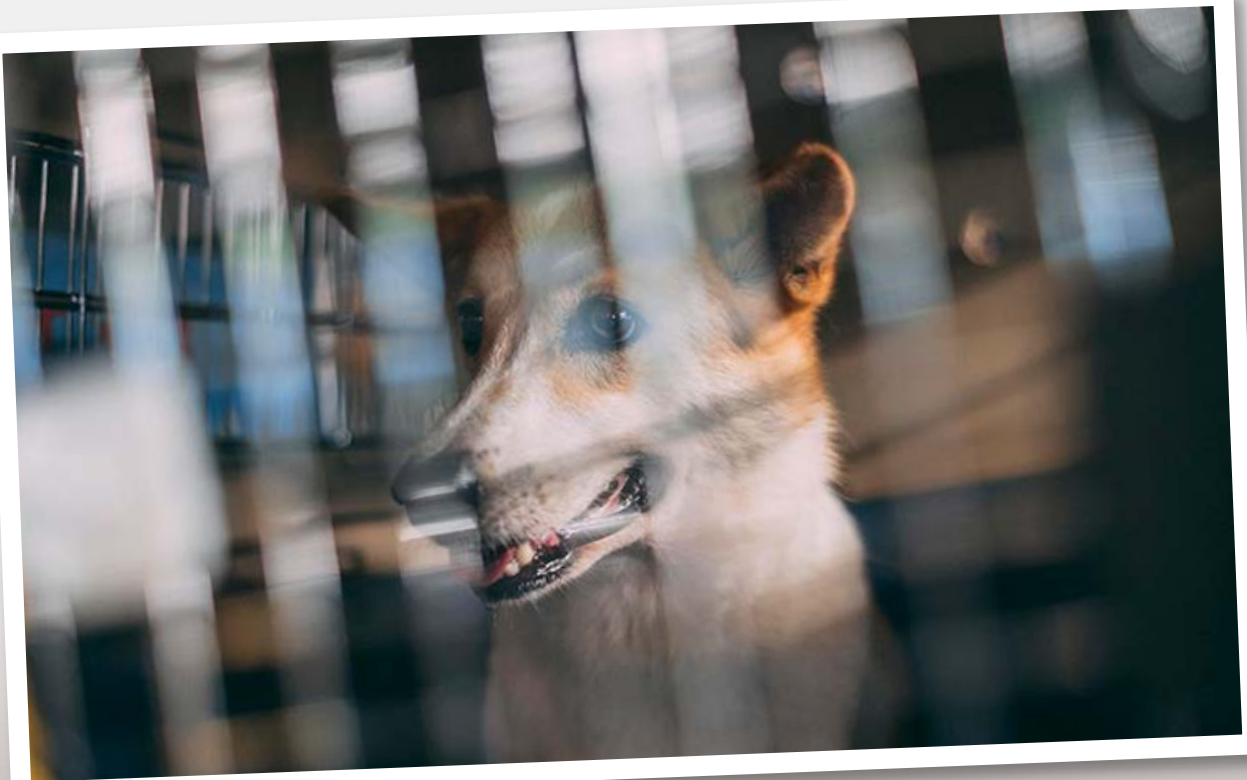
โครงการส่งสุนัขไปบ้านใหม่ะงัก เหตุสหรัฐฯ แบนนำเข้า

Sam McElroy

ในเดือนมิถุนายน ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐฯ (CDC) มีคำสั่งระงับการนำเข้าสุนัขจาก 113 ประเทศ รวมถึงประเทศไทย จากกรณีที่ตรวจพบสุนัขเข้าประเทศพร้อมใบรับรองวัคซีนพิษสุนัขบ้าปลอมในปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบและเพิ่มความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าภายในประเทศ คำสั่งดังกล่าวเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 โดยมีผลต่อการนำเข้าสุนัขทุกสายพันธุ์ รวมถึงลูกสุนัข สุนัขเพื่อการบำบัด สุนัขที่เดินทางออกนอกสหรัฐฯ หรือกลับมาจากประเทศที่มีความเสี่ยงสูง และสุนัขที่

เดินทางกลับมาจากประเทศอื่น ๆ ที่เคยเดินทางไปยังประเทศเสี่ยงสูงในช่วงเดือนที่ผ่านมา โดยมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยมองว่ามาตรการดังกล่าวไม่ยุติธรรมกับหน่วยงานที่นำเข้าสุนัขอย่างถูกวิธีแต่กลับต้องรับผลกระทบด้วย

ข้อมูลของ CDC ระบุว่า พวกเขาตรวจสอบพบสุนัขที่นำเข้ามายังอเมริกา มีเอกสารวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าปลอมมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยจึงจำเป็นต้องดำเนินการแบนการนำเข้าสุนัขจากประเทศที่มีความเสี่ยงโรคพิษสุนัขบ้า

มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (ซอยด็อก) เป็นหน่วยงานที่ช่วยเหลือสัตว์จรจัดและดำเนินการหาบ้านใหม่ให้แก่สุนัขและแมวที่มีความพร้อมและสุขภาพดีทั้งในและต่างประเทศ ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศอย่างเคร่งครัด สัตว์ทุกตัวได้รับการตรวจสุขภาพและได้วัคซีนครบตามกำหนด ซึ่งรวมถึงวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า โดยสหรัฐฯ เป็นหนึ่งในประเทศปลายทางที่มูลนิธิส่งสุนัขและแมวไปบ้านใหม่จำนวนหลายสิบตัวทุกปีและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา เราได้ส่งสุนัขไปแล้วกว่า 700 ตัว

จากการทำงานของหน่วยงานในพื้นที่ร่วมกับมูลนิธิ จังหวัดภูเก็ตได้รับการประกาศจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดพิษสุนัขบ้าของสุนัขและแมว โดยมีการประกาศในพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2550 นับเป็นจังหวัดแรกของประเทศไทยที่ปลอดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า

คุณจอห์น ดัลลีย์ ผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ซอยด็อกเข้าใจถึงความเสี่ยงของโรคพิษสุนัขบ้าต่อมนุษย์และสัตว์เป็นอย่างดี การได้รู้ว่ามี

หน่วยงานและกลุ่มบุคคลที่ขนส่งสุนัขไปยังประเทศอื่นโดยปลอมแปลงเอกสารวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคที่อันตรายและไม่สามารถยอมรับได้ ทั้งขัดกับการทำงานของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยที่มีความตั้งใจในการช่วยเหลือสุนัขจรจัดและกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าให้หมดไป”

“เราทำตามมาตรการด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดรัดกุมมาโดยตลอด สัตว์ทุกตัวในความดูแลของเราได้รับการฝังไมโครชิพ ทำหมันและฉีดวัคซีน เรายินดีปฏิบัติตามขั้นตอนการตรวจเอกสารโรคพิษสุนัขบ้าเพื่อให้มั่นใจว่าสัตว์ทุกตัวปลอดภัย และอยากเรียกร้องให้สหรัฐฯ ทบทวนมาตรการนี้อีกครั้ง”

ในสหราชอาณาจักรไม่มีการรายงานว่าพบโรคพิษสุนัขบ้าในมนุษย์แม้แต่กรณีเดียวเป็นเวลาร้อยกว่าปี ซึ่งซอยด็อกนั้นดำเนินการทุกอย่างอย่างถูกต้องในการตรวจและทำเอกสารยืนยันวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าแก่สัตว์ทุกตัว เราส่งสุนัขไปยังประเทศในยุโรปซึ่งมีมาตรการในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวนี้ การคัดกรองที่มีประสิทธิภาพเช่นนี้สหรัฐฯ สามารถนำไปปรับใช้ได้เช่นกัน

จดหมายถึงอเมริกา

ขอขอบคุณร่วมกับประชาชนทั่วไปได้ยื่นคำร้องต่อศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค ให้ทางการสหรัฐฯเปลี่ยนแปลงมาตรการดังกล่าว โดยเสนอให้พิจารณาการตรวจระดับภูมิคุ้มกันโรคพิษสุนัขบ้า หรือ Rabies Antibody Titer Test (RTT) ก่อนการนำสุนัขเข้าประเทศ มูลนิธิฯ จะนำสุนัขทุกตัวตรวจหาเชื้อจากห้องแล็บปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองล่วงหน้าสามเดือนก่อนวันเดินทาง ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่หลายประเทศประกาศใช้และรับรองว่าปลอดภัยตามมาตรฐานการขนส่งสัตว์ระหว่างประเทศ วิธีนี้สามารถปรับใช้กับมาตรการการนำเข้าสุนัขของสหรัฐฯ ได้เช่นกัน

คุณสามารถร่วมลงชื่อได้ [ที่นี่](#).

ก้าวแรกในอเมริกา

ด้วยการสนับสนุนจากคุณทำให้เราสามารถระดมทุนเพื่อพาสุนัขร้อยละชีวิตออกเดินทางไปยังสหรัฐฯ ก่อนการแบนเริ่มต้นในวันที่ 14 กรกฎาคม เรายินดีอย่างยิ่งที่จะแจ้งว่าเราสามารถส่งสุนัข **86** ตัวไปสหรัฐฯ ได้สำเร็จ พวกเขาได้ไปถึงหน่วยงานพันธมิตรหาบ้านของเราที่นั่นอย่างปลอดภัยในต้นเดือนกรกฎาคม

ขอขอบคุณสำหรับการช่วยเหลือ ความเมตตาของคุณทำให้ปาฏิหาริย์นี้เกิดขึ้น และขอขอบคุณการทำงานอย่างอุทิศทุ่มเทของหน่วยงานพันธมิตรของเราที่อเมริกา

เตรียมการเดินทาง ที่แสนยาวไกล

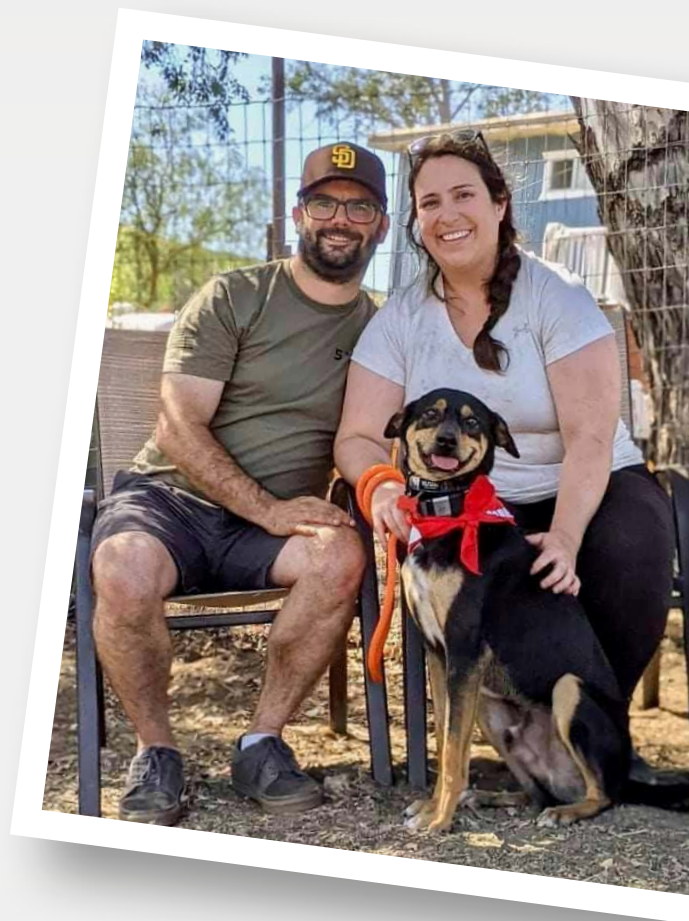
การขนส่งนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดและมีการดำเนินงานหลายขั้นตอน แม้จะส่งสุนัขเพียงไม่กี่ตัวไปต่างประเทศ แต่มีหลายสิ่งที่เราต้องเตรียมพร้อม เช่น รายละเอียดของวัคซีนที่สุนัขได้รับ การตรวจสุขภาพก่อนการบิน การตรวจสอบขนาดกรงและเอกสารอื่น ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ต้องนำมาใช้ในการเตรียมส่งสุนัข 86 ตัวภายในระยะเวลาอันสั้น ความท้าทายที่สุดคือการจองพื้นที่สำหรับขนส่งสินค้าที่ยังว่างเพียงพอในการขนส่งสุนัขเหล่านี้

โควิด-19 ทำให้เที่ยวบินต่อวันมีจำนวนจำกัด พื้นที่สำหรับส่งสินค้าบนเครื่องบินจึงยังมีจำกัดตามไปด้วย บริษัทและผู้ประกอบการต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้สินค้าของตัวเองได้ขนส่ง สายการบินจะพิจารณาให้กับผู้ที่เสนอราคาสูงสุด ทำให้ค่าธรรมเนียมพุ่งสูงขึ้น

การสนับสนุนจากคุณ มีค่าเพียงใด

การสนับสนุนจากคุณเท่านั้นจึงทำให้สุนัขเหล่านี้สามารถเดินทางไปสู่บ้านใหม่ได้ ความช่วยเหลือในครั้งนี้ไม่อาจประเมินค่าได้ สุนัขเหล่านี้ได้มีโอกาสใหม่ในชีวิตที่มีแต่ความหวังและความสุข นี่เป็นภาพบรรยากาศการเดินทางที่แสนพิเศษที่เรานำมาแบ่งปันกับผู้สนับสนุนเช่นคุณ

เพียงไม่กี่วันก่อนที่ชอยด็อกโพสต์ฉบับนี้จะเผยแพร่ มีความคืบหน้าที่น่ายินดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่ามีการเสนอเปลี่ยนแปลงมาตรการในการนำเข้าสุนัขต่อสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐฯ แล้ว โดยมีการเสนองบประมาณสนับสนุนกว่าสามล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในการจัดการและพัฒนาระบบการนำเข้าสุนัขต่อไป เรื่องนี้ได้รับการยืนยันโดยคณะกรรมการการกฏของสภาเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคมที่ผ่านมา เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางการของสหรัฐฯ จะดำเนินขั้นตอนในทิศทางที่เหมาะสมเพื่อให้สุนัขสามารถผ่านเข้าสู่สหรัฐอเมริกาได้อย่างปลอดภัย

รวมพลังเรียกร้อง ความก้าวหน้าด้าน สุขภาวะสัตว์

Chutima Srisawang

หน่วยงานช่วยเหลือสัตว์ทั่วโลกลงนามจดหมาย
เปิดผนึกเพื่อเรียกร้องให้ภาครัฐและหน่วยงาน
ทั่วโลกที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญ
ของสุขภาวะและสวัสดิภาพสัตว์เพื่อป้องกัน
การแพร่ระบาดของโรคเช่น โควิด-19 ที่อาจ
เกิดขึ้นจากสัตว์ได้อีกในอนาคต

จดหมายเปิดผนึกโดยความร่วมมือเพื่อสุข
ภาวะของสัตว์ (The Action for Animal Health
Coalition) เรียกร้องให้แต่ละประเทศจัดเตรียมแผน
ในการฝึกอบรมสัตวแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการ
สัตวบาลมากขึ้นตามมาตรฐานที่กำหนดโดยองค์การโรค
ระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) เพราะบุคลากรเหล่านี้
เป็นกำลังสำคัญในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคในสัตว์

จากข้อมูลของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)
พบว่าโรคอุบัติใหม่อย่างน้อย 75% เกิดจากการติดต่อกับสัตว์สู่คน
เช่นโควิด-19 โรคซาร์ส โรคพิษสุนัขบ้าและอีโบลา เพื่อป้องกันและ
ยับยั้งโอกาสในการเกิดโรคติดต่อสายพันธุ์ใหม่ในอนาคต หน่วยงาน
เหล่านี้จึงร่วมมือกันเพื่อเรียกร้องให้ทุกฝ่ายหันมาให้ความสำคัญ
กับ “แนวทางสุขภาพหนึ่งเดียว” (One Health Approach)
ซึ่งเป็นหลักการที่ว่าคน สัตว์และสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการดำรงอยู่
ซึ่งกันและกัน

หน่วยงานช่วยเหลือสัตว์จากทั่วโลกได้ลงนามรับรองความร่วม
มือ อาทิ สมาคมสัตวแพทย์โลก (World Veterinary
Association) สมาคมพิทักษ์สัตว์แห่งโลก (World
Animal Protection) และมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย
เป็นหน่วยงานจากประเทศไทยที่เข้าร่วม

ความร่วมมือเพื่อสุขภาพของสัตว์ (Action for Animal Health) เป็นการรวมกลุ่มกันขององค์กรช่วยเหลือสัตว์ ซึ่งได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 พฤษภาคม ที่ผ่านมา ความร่วมมือในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 5 ประการด้วยกันได้แก่

- เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการรักษา โดยสัตวแพทย์และวัคซีนที่จำเป็นในสัตว์
- เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมและสามารถ เข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของสัตว์ได้อย่างทั่วถึง ในทุกพื้นที่
- เพื่อผลักดันคุณภาพและส่งเสริมความสามารถ ของกลุ่มคนที่ทำงานในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของสัตว์
- เพื่อพัฒนาคุณภาพการรักษาและการป้องกัน โรคในสัตว์
- เพื่อเพิ่มกรอบความร่วมมือสำหรับ “แนวทาง สุขภาพหนึ่งเดียว”

มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญ ของการป้องกันโรคในสัตว์เป็นอย่างดี จากการทำงานของ เราที่ได้ดำเนินการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์กว่าหนึ่งแสนตัวต่อปี การป้องกันโรคติดต่อด้วยวัคซีนเป็นการผลักดันสวัสดิภาพ สัตว์และป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน อย่างไรก็ตามการ เข้าถึงวัคซีนพื้นฐาน เช่นวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้ายังเป็นไปได้ ยากในบางประเทศ

Action for Animal Health

ดร.อล่า อิชชิตอร์เช็ก ผู้อำนวยการฝ่ายสวัสดิภาพสัตว์ ของมูลนิธิฯ ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของวัคซีนในงาน เปิดตัวโครงการ “โรคพิษสุนัขบ้าเป็นหนึ่งในตัวอย่างของ โรคติดต่อที่สามารถกำจัดจากพื้นที่ได้อย่างสิ้นเชิงด้วยวัคซีน ดังนั้นการกระจายวัคซีนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่จึงเป็น เรื่องสำคัญมาก” และดร. คาเรน รีด ผู้อำนวยการ Dogs Trust Worldwide ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าในทุกเก้านาที จะมีคนที่เสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้า ทั้ง ๆ ที่เป็นโรค ซึ่งสามารถป้องกันได้

รัฐบาลและหน่วยงานระดับนานาชาติทั่วโลกจำเป็นต้อง ตระหนักว่าสุขภาพของมวลมนุษยชาติมีความเกี่ยวพัน กับสัตว์ทุกชนิดที่อยู่รอบตัวเรา ทั้งสัตว์ที่เราบริโภค สัตว์เลี้ยง และสัตว์ในชุมชน หากไม่มีการวางแผน เพื่ออนาคต โรคอุบัติใหม่ร้ายแรงที่เกิดขึ้นจากสัตว์จะเกิดขึ้น อีกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หลังจากการเปิดตัวโครงการไม่กี่สัปดาห์ กลุ่มความร่วมมือ เพื่อสุขภาพของสัตว์ (A4AH) ได้เข้าร่วมการประชุมสุดยอด ผู้นำ G7 และรู้สึกยินดีอย่างยิ่งต่อการประกาศอ่าวคาร์บิส (Carbis Bay Declaration) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้ เกิดหายนะทางมนุษยธรรมและเศรษฐกิจแบบโควิด-19 อีก ในอนาคต รวมถึงแผน “แนวทางสุขภาพหนึ่งเดียว” สำหรับ การพัฒนานวัตกรรมและการผลิตวัคซีนต่อต้านโรคในสัตว์ ในสหราชอาณาจักรที่จะมอบการสนับสนุนไปยังประเทศ กำลังพัฒนา เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้เห็นความคืบหน้า ของโครงการนี้ในการประชุมสุดยอดผู้นำ G20 ที่ใกล้จะ มา ถึงในปี

ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการ และเข้าร่วม ในระดับองค์กรหรือส่วนบุคคล คลิ๊ก **ที่นี่**

โอมหน้าสมาชิก ในโครงการพ่อ-แม่อุปถัมภ์

อุปถัมภ์เพียงหนึ่ง ช่วยได้ถึงร้อย

Amy Bryant

มาซาคิ

หรือ น้องแมวลายสลิคจอมแสบลั่น

มาซาคิเป็นสมาชิกล่าสุดในโครงการพ่อ-แม่อุปถัมภ์
น้องเข้ามาอยู่ในความดูแลของซอยต๋อด้วยอาการกรามหัก
จากอุบัติเหตุรถชนและไม่มีใครช่วยเหลือ ต้องทุบขั้วทรมานอย่าง
แสนสาหัสเนื่องจากไม่สามารถกินน้ำหรืออาหารด้วยตัวเองได้เลย

เมื่อร่างกายของมาซาคิมีความพร้อม ทีมสัตวแพทย์ได้ผ่าตัดเพื่อซ่อมกราม
ของน้องให้เข้าที่มากที่สุด อย่างไรก็ตาม กรามของน้องนั้นเสียหายเกินกว่า
ที่จะจัดให้เข้าที่ตามปกติ มาซาคิจึงมีหน้าตาเป็นเอกลักษณ์ สมดังฉายา
“น้องแมวลายสลิคจอมแสบลั่น” ตั้งแต่นั้นมา!

โชคร้ายยังไม่หมดเพียงเท่านั้น เมื่อน้องตรวจพบว่ามีเชื้อภูมิคุ้มกันบกพร่อง
ในแมว (FIV) ซึ่งยิ่งทำให้การหาบ้านให้น้องนั้นช่างมีโอกาสริบหรี่ แต่ก็
เป็นเรื่องน่ายินดีมากที่เราพบว่ามาซาคินั้นเป็นแมวที่เป็นมิตรและมีความสุข
กับเพื่อนแมวอีกมากมายที่ศูนย์พักพิง

คุณจะหยิบน้องมิตรภาพให้มาซาคิและเป็นพ่อ-แม่อุปถัมภ์ให้กับน้อง
หรือปล่าวคะ? การสนับสนุนจากคุณจะเป็นหลักประกันว่ามาซาคิ
และเพื่อนแมวที่ศูนย์พักพิงจะได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม

👍 ทำหน้าทะเล้น

👎 เมื่อไม่มีตักใคร่ว่าง
ให้นั่งเลย

อุปถัมภ์
น้องมาซาคิ ที่นี่

ฟาโลก้า

หรือ น้องหมาดิสนีย์

น้องหมาขนพองฟูตัวนี้คือ “ฟาโลก้า” น้องถูกนำมาที่ซอຍด็อก เพื่อรักษาอาการหูติดเชื้อ รักษากระดูกสะโพกและอุ้งเชิงกราน อาการบาดเจ็บเหล่านี้เป็นตัวบอกล่าถึงความยากลำบากของชีวิตข้างถนนได้เป็นอย่างดี

ฟาโลก้ายังมีอีกชื่อหนึ่งว่า “น้องหมาดิสนีย์” โดยผู้ร่วมก่อตั้งของเราซึ่งให้ความคิดเห็นถึงหน้าตาและบุคลิกของน้องว่าช่างเหมือนหลุดออกมาจากการ์ตูนอย่างไรวางั้น

โดยปกติแล้ว สุนัขที่หน้าตาโดดเด่นและน่ารักเช่นนี้จะสามารถหาบ้านใหม่ได้อย่างรวดเร็ว แต่โชคนั้นไม่เข้าข้างเสมอไป เพราะฟาโลก้ามีสภาวะโรคไตเรื้อรังและจำเป็นต้องรับการรักษาที่ศูนย์พักพิงเพื่อให้เขาแข็งแรงมากที่สุด

คุณสามารถมอบความช่วยเหลือให้ฟาโลก้าและสุนัขตัวอื่นที่กำลังรักษาอาการเจ็บป่วยเรื้อรังที่ซอຍด็อกด้วยการเป็นพ่อ-แม่อุปถัมภ์วันนี้

การพักงีบกลางวันกลางแดด

เมื่อถึงเวลาตัดขน

อุปถัมภ์
น้องฟาโลก้า ที่นี้

ทิมอร์

หรือ หูตั้งจอมแก่น

เราพบทิมอร์และสุนัขอีกสามตัวที่จุดชมวิวแห่งหนึ่งในภูเก็ต ซึ่งบริเวณนั้นไม่มีใครให้อาหารหรือดูแลสุนัขกลุ่มนี้อยู่เลย เจ้าหน้าที่จึงนำทั้งสามตัวกลับมาที่ศูนย์พักพิง

ไม่มีใครรู้ว่าทิมอร์มีชีวิตเช่นไรก่อนหน้านี้ อาการหวาดกลัวที่น้องมีต่อคนแปลกหน้าอยู่ยาวนานหลายปีสามารถบอกเราได้ว่าน้องคงเคยมีชีวิตที่เป็นเหมือนฝันร้ายที่ยังคงฝังใจอยู่

ด้วยการทำงานอย่างแข็งขันของทีมบรรพบุรุษกรรมสัตว์ ทิมอร์จึงมีพัฒนาการที่ดีขึ้นมาก แต่ยังคงต้องการการฝึกฝนและการปรับพฤติกรรมเพิ่มเติมก่อนที่จะพร้อมในการหาบ้าน และปัญหาสุขภาพมักมาพร้อมกับอายุที่มากขึ้น ระหว่างนี้ทิมอร์ยังต้องรับการรักษาทางการแพทย์ด้วย เช่น การรักษาโรคไต

โปรดร่วมโครงการพ่อ-แม่อุปถัมภ์เพื่อให้ทิมอร์ยังคงได้รับการรักษาและปรับพฤติกรรมอย่างดีที่สุด

อาบน้ำและเวลาไม่มีใครขอมือ

ความวุ่นวาย อีกทีก็

อุปถัมภ์
น้องทิมอร์ ที่นี้

สิ่งมีชีวิต น้อยใหญ่

Amy Bryant

มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยตั้งอยู่ที่หมู่บ้านไม้ขาว ซึ่งอยู่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวใจกลางเมืองของภูเก็ต ที่หมู่บ้านแห่งนี้ยังมีธรรมชาติที่หาได้ยากบนเกาะ คือการทำเกษตรกรรมที่เป็นไร่นา หากคุณมาที่นี่คุณจะได้พบสิ่งมีชีวิตหลากหลายเช่น ควายยืนอยู่เป็นฝูงที่กลางทุ่ง ตัวเงินตัวทองที่เดินข้ามท้องร่อง เต่าที่ว่ายน้ำอยู่ในบึง และสิ่งมีชีวิตน้อยใหญ่อีกมากมาย หลายต่อหลายครั้งที่สัตว์เหล่านี้ได้เข้ามารับการรักษาที่ซอยด็อก

ด้วยการสนับสนุนจากคุณจึงทำให้เราสามารถช่วยเหลือพวกเขาเหล่านี้ได้
และนี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนของความช่วยเหลือ

สัตว์ปีก

เดือนละครั้งสองครั้งที่สัตวแพทย์ของเราต้องทำการรักษาไก่จากอาการช็อกเนื่องจากพวกเขากระโดดข้ามรั้วกำแพงเข้ามาที่ศูนย์พักพิงและเผชิญหน้ากับสุนัขที่อยู่ในพื้นที่วิ่งเล่นอิสระ โชคดีที่การรักษานั้นเป็นเพียงแค่การพักฟื้นไม่กี่ชั่วโมงในห้องออกซิเจนเพื่อให้พวกเขาคลายความตื่นตระหนก และส่งกลับบ้านซึ่งอยู่ข้างศูนย์พักพิง หากพวกเขาบาดเจ็บ สัตวแพทย์จะทำการให้ยาและพักฟื้นจนกว่าจะหายดี

เมื่อเดือนก่อนหน้านี้ เจ้าหน้าที่พบลูกนกต้อยติ้วในพื้นที่ยังวิ่งเล่นอิสระ คาดว่าพลัดกับแม่จากรั้วกำแพงอีกฝั่งหนึ่ง สัตวแพทย์ของเราได้ตรวจร่างกายและไม่พบบาดแผล ก่อนส่งตัวกลับคืนให้แม่นกซึ่งส่งเสียงจิบจิบเพื่อแสดงความขอบคุณ

ลูกนกต้อยติ้วอยู่ในสภาวะช็อกแต่ไม่มีอาการบาดเจ็บอื่น

แมวป่า

ในต้นปี พ.ศ. 2562 ซอยด็อกได้เป็นที่พูดถึงทั่วประเทศจากการรับรักษาแมวดาว ซึ่งถูกรถชนไม่ไกลจากศูนย์พักพิงนัก เราตั้งชื่อให้ว่า “น้องแฮปปี้ไทเกอร์”

เป็นเคสการรักษาที่แตกต่างจากการรักษาอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง ไม่เพียงแต่ความเจ็บปวดจากการถูกรถชน แต่แมวดาวตัวนี้ยังมีอาการปอดบวม ถ้าใส่อีกเสบจากแบคทีเรีย และมีไข้ ที่เลวร้ายกว่านั้นคือตาสองข้างของน้องบอดสนิท เราไม่สามารถบรรยายได้เลยว่าน้องแฮปปี้ไทเกอร์รู้สึกหวาดกลัวและสับสนเพียงใด

ทีมสัตวแพทย์ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดในการรักษา แต่เพียง 10 วันที่รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลของเรา แฮปปี้ไทเกอร์ก็ไม่ต้องเจ็บปวดทรมานอีกต่อไป ถึงแม้ว่าน้องจะไม่สามารถต่อสู้กับอาการเจ็บป่วยได้ แต่อย่างน้อยที่สุด เขาก็ได้รับการช่วยเหลือและไม่ต้องจากไปอย่างเฉยดายข้างถนน

แมวดาวเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองในประเทศไทย

เต่า

หนึ่งปีที่แล้ว เต่านาหัวใหญ่ที่บาดเจ็บตัวหนึ่งได้รับการรักษาที่ซอยด็อก ซึ่งเราพบเขาอยู่ที่สระน้ำในศูนย์พักพิงนี้เอง โดยครั้งนี้เราสามารถรักษากระดูกที่แตกได้ด้วยอะคริลิก ซึ่งตามปกติหากพบสัตว์น้ำหรือครึ่งบกครึ่งน้ำที่บาดเจ็บต้องนำส่งรักษาที่ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามันตอนบน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการรักษา

ปี พ.ศ. 2562 คุณจอห์น ดัลลีย์ ผู้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิ ได้ขึ้นหน้าหนังสือพิมพ์จากการที่เขาพบเต่าทะเลซึ่งบาดเจ็บจากกับดักจับปลาที่หน้าหาดไม้ขาว หลังจากนำกับดักออกจากตัวและนำใส่ถังบรรจุน้ำทะเล เราจึงนำเต่าส่งไปที่ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งฯ

นอกจากการติดอยู่ในกับดักจับปลาแล้ว ยังพบว่าเต่าตัวนี้กินพลาสติกเข้าไปอีกด้วย

IIWE

เมื่อเร็ว ๆ นี้ หน่วยบริการสวัสดิภาพสัตว์ชุมชนได้ช่วยเหลือแพะ 8 ตัวซึ่งมีสภาพความเป็นอยู่ที่น่าเวทนา เล็บเท้าที่ยาวจนสร้างความเจ็บปวดและมีเพียงเศษขยะประทังชีวิต เจ้าหน้าที่ของเราจึงจัดตารางเวรในการตัดเล็บและนำผลไม้สด หญ้าแห้งไปให้

ในขณะที่เราให้ความช่วยเหลือแพะที่นอกศูนย์พักพิงในศูนย์พักพิงเองก็มีสัตว์เท้ากับมาเยือนเช่นกัน ในเช้าวันหนึ่งเจ้าของนำ “ม้า” เข้ามาที่ศูนย์พักพิงเพื่อให้เขาได้ทำความรู้จักกับ “น้องใจเย็น” สุนัขที่เจ้าของม้าท่านนี้ต้องการรับเลี้ยงเพื่อดูว่าพวกเขาทั้งคู่จะสามารถเข้ากันได้หรือไม่

หลักฐานยืนยันว่าแพะจริง ๆ

เป็นเรื่องปกติที่ทีมปรับพฤติกรรมสัตว์ของเราต้องทดสอบความเข้ากันได้ของสุนัขสองตัว แต่นี่เป็นครั้งแรกสำหรับสุนัขและม้า!

ขอขอบคุณที่มีปณิธานในการช่วยเหลือสุนัขและแมวจรจัดในประเทศไทย และเรายังคงมุ่งมั่นในการพัฒนาสวัสดิภาพของพวกเขาต่อไป อย่างไรก็ตามเราไม่อาจเพิกเฉยเมื่อสัตว์ชนิดอื่น ๆ ต้องการความช่วยเหลือเช่นกัน

การต่อสู้เพื่อสุนัข ที่มอริเชียส

Nayomi Gunarathna

เกาะเล็ก ๆ ชื่อ “มอริเชียส” เป็นสวรรค์ของนักเดินทางจากทั่วโลกที่ชื่นชอบไอแดดและหาดทรายขาว ตั้งอยู่ระหว่างแอฟริกาและเอเชียใต้ มีชื่อเสียงจากความสวยงามของธรรมชาติที่ยังสมบูรณ์อยู่มาก ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตและนกโดโด

ปี พ.ศ. 2562 เพียงปีเดียว มีนักท่องเที่ยวกว่า 1.3 ล้านคนมาเยือนเกาะแห่งนี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากฝรั่งเศสและสหราชอาณาจักร แต่ท่ามกลางความคึกคักของการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรมน้อยใหญ่รอบเกาะ ประเทศเล็ก ๆ แห่งนี้ได้ซ่อนเงาความโหดร้ายไว้หลายต่อหลายปี

มอริเชียสนั้นเป็นแหล่งกำเนิดของพืชพันธุ์และสัตว์นานาชนิด และยังเป็นที่อยู่ของสุนัขกว่า 200,000 ตัว ส่วนหนึ่งมีเจ้าของและบางส่วนเป็นสุนัขจรจัดใช้ชีวิตตามอิสระ เมื่อเทียบสัดส่วนกันแล้วพบว่ามีสุนัขจรจัดอยู่ราว 75,000 ตัวรอบเกาะ

ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ พบจำนวนสุนัขนับล้านตัว คุณอาจคิดว่าจำนวนเพียงหลักหมื่นนี้ไม่เป็นปัญหาใหญ่และสามารถจัดการได้ วิธีจัดการที่มีมนุษยธรรมควรถูกนำมาใช้ได้อย่างง่ายดาย

อย่างไรก็ตาม ทางกรมอริเชียสกลับเลือกหนึ่งในวิธีที่ล้าหลังในการจัดการกับจำนวนสุนัขซึ่งรุนแรงและป่าเถื่อน เพื่อควบคุมประชากรสุนัขจรจัดบนเกาะ โดยจับมาฆ่าด้วยการฉีดยา

ในอดีต องค์การที่เคลื่อนไหวด้านสวัสดิภาพสัตว์ระดับสากลได้เปิดเผยเรื่องราวที่แสนโหดร้ายนี้ ภาพและวิดีโอได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการกำจัดสุนัข โดยนำสุนัขไปไว้ในห้องสังหาร และให้คนงานฉีดยาโดยที่สุนัขเหล่านี้จะยังไม่เสียชีวิตในทันที สุนัขส่วนใหญ่จะชักกระตุกและขยับตัวไม่ได้ก่อนที่จะถูกนำไปฝังทั้งเป็น

มาตรการจับและฆ่าโดยจับสุนัขจรจัดและนำไปที่ศูนย์แห่งหนึ่งซึ่งพวกเขาจะฉีดยาเข้าไปที่หัวใจของสุนัข

จากรายงานของสื่อมวลชนในปี พ.ศ. 2561 ได้มีโครงการทำหมันและฉีดวัคซีนที่นั่น แต่หลังจากนั้นไม่นานรัฐบาลได้ยกเลิกโครงการไปโดยไม่มีคำอธิบายใดใดทั้งสิ้น

ช่วงปลายปี พ.ศ. 2563 ภาพถ่ายที่สยดสยองของสุนัขที่มอริเชียสกำลังกินซากสุนัขที่ตายแล้วและที่กำลังหายใจรวยริน เป็นหลักฐานชิ้นสำคัญว่ามาตรการจับและฆ่ายังคงดำเนินอยู่ นำมาซึ่งการต่อต้านจากสภาความร่วมมือสวัสดิภาพและการปกป้องสัตว์นานาชาติ (IAWPC) ซึ่งได้ต่อสู้กับกระบวนการกำจัดสุนัขที่แสนทารุณของมอริเชียสนี้หลายสิบปี

มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยซึ่งเป็นสมาชิกของสภาความร่วมมือนี้ได้เข้าช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานเพื่อสวัสดิภาพสัตว์ที่มอริเชียส ระยะเวลาไม่ใช่อุปสรรคแต่อย่างใด โดยเราได้สร้างความตระหนักและเรียกร้องให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการกระทำอันโหดเหี้ยมของรัฐบาลมอริเชียสนี้ด้วยการออกแคมเปญออนไลน์แม้เรื่องราวสุดสะเทือนใจเบื้องหลังหายนะที่สยดสยอง เรายังได้ร้องขอให้ผู้คนจากทั่วโลกร่วมลงชื่อเพื่อสนับสนุนโครงการ

ในขณะที่กำลังเขียนบทความนี้ เรายอมรับว่าเราได้แล้วกว่าสองแสนรายชื่อ ไม่เพียงแต่เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลมอริเชียสยุติการกำจัดสุนัขบนเกาะ แต่ยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าการกระทำเช่นนี้เป็นอาชญากรรมที่รุนแรงและไม่สามารถทำได้อีกต่อไป

การลงชื่อร่วมแคมเปญยังคงดำเนินต่อไป และจดหมายได้ถูกส่งจาก All-Party Dog Welfare Advisory Group (APDAWG) ซึ่งเป็นหน่วยงานเพื่อสวัสดิภาพของสุนัขในสหราชอาณาจักรไปยังนายกรัฐมนตรีของประเทศมอริเชียส ดร. ลิซ่า คาเมรอน ประธานของหน่วยงานดังกล่าวได้เรียกร้องให้รัฐบาลมอริเชียสยกเลิกการจับและฆ่าซึ่งเป็นวิธีที่ล้าหลังและป่าเถื่อน เสนอให้ใช้วิธีที่ยั่งยืนและมีมนุษยธรรมโดยขออนุมัติให้องค์กรสัตวแพทย์สากลลงพื้นที่เพื่อทำงานที่นั่น

จดหมายฉบับนี้และการกดดันจากนานาชาติทำให้ นายมานีช โกบิน รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร อุตสาหกรรม และความปลอดภัยด้านอาหารที่มอริเชียส ได้ตอบจดหมายดังกล่าวใจความว่า “จะไม่มีการใช้วิธีเหล่านี้กับสุนัขอีกต่อไป” และยินดีที่จะร่วมมือกับ APDAWG และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากนั้นจึงได้มีการประชุมอย่างเป็นทางการ ร่วมด้วยผู้แทนจากรัฐบาล หน่วยงานเพื่อสวัสดิภาพสัตว์มอริเชียส และองค์กรสัตวแพทย์สากล ในเดือนมิถุนายน ข้อเสนอของโครงการควบคุมประชากรสุนัขที่มอริเชียสโดยองค์กรสัตวแพทย์สากลก็เสร็จสมบูรณ์

เรายังคงเฝ้ารอความเคลื่อนไหวของรัฐบาลมอริเชียสอย่างใจจดใจจ่อ แต่สิ่งที่ชัดเจนในปัจจุบันคือทั้งโลกกำลังจับตามองไปที่เกาะแห่งนี้ หนทางเดียวในการจัดการกับจำนวนสุนัขที่นั่นคือการใช้วิธีที่มีมนุษยธรรม

เราขอขอบคุณทุกการสนับสนุนจากคุณที่ได้ลงชื่อในแคมเปญ ความคับหน้าต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เห็นพลังของความร่วมมือจากพวกเราทุกคน

ลงชื่อ **ทีนี่**

สุนัขที่ศูนย์ของมอริเชียส ซึ่งไม่รู้ว่าจะไรกำลังจะเกิดขึ้น

พื้นที่สำหรับ สุนัขทุกตัว

ขี้อาย ขี้เล่น ตื่นเต้น สูงวัย!

Sam McElroy

งานก่อสร้างและต่อเติมในศูนย์พักพิงหลายโครงการ
เสร็จสิ้นในเดือนมิถุนายนก่อนฤดูฝนและมรสุมจะมาถึง
คอกสุนัขใหม่เอี่ยมสี่คอก พื้นที่วิ่งอิสระสำหรับออกกำลังกายที่จุด
คอกสำหรับสุนัขที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษอีกห้าคอก และการ
ปรับปรุงคอกสำหรับสุนัขสูงวัยอีกหนึ่งคอก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น
ด้วยการสนับสนุนจากคุณ

ได้เวลาขยับขยาย

เมื่อปีที่แล้ว ด้วยการสนับสนุนจากคุณทำให้เราสามารถจัดซื้อที่ดิน
แปลงที่ติดกับศูนย์พักพิง เนื่องจากพื้นที่เดิมได้ถูกใช้งานอย่างเต็มพื้นที่
แล้ว พื้นที่วิ่งเล่นอิสระสี่จุดจะทำให้สุนัขได้มีพื้นที่ออกกำลังกาย
และผ่อนคลายเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีเพียงสองจุด

คอกใหม่

เราได้สร้างคอกสี่คอกซึ่งออกแบบโดยยึดตามหลักสวัสดิภาพสัตว์และการปรับปรุงพฤติกรรมสัตว์ รองรับสุนัข 8-9 ตัวที่ยังไม่สามารถปรับตัวได้และจำเป็นต้องพักอาศัยแยกจากคอกปกติที่มีสุนัขอยู่รวม 25 ตัว คอกใหม่นี้แตกต่างจากคอกเดิมที่เราเคยอยู่อย่างสิ้นเชิง เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจำกัดจำนวนสุนัขในคอกจะทำให้สุนัขที่มีพฤติกรรมช้ำแย่ได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นและสุนัขที่ชอบอยู่ลำพังได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น

เรายังได้จัดวางศาลาสำหรับการพักผ่อนไว้ในคอกซึ่งให้ร่มเงาและเป็นพื้นที่เปิดโล่ง

การดูแลสุนัขพิเศษอย่างพิถีพิถัน

คอกสำหรับสุนัขที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษได้เปิดใช้งานแล้ว พื้นที่ในคอกถูกแบ่งเป็นสัดส่วนสำหรับการพักผ่อนระหว่างวัน และพื้นที่สำหรับการนอนที่ด้านหลังคอก ในแต่ละคอกยังมีการจัดสวนและพื้นที่สนามหญ้าเพื่อให้สุนัขเหล่านี้ได้นอนกลิ้ง สูดดมกลิ่นหญ้าและอาบแดดอ่อน ๆ

A black and white dog with long, shaggy fur is standing on a wooden platform. The dog has a white chest and paws, with black fur on its body and face. It is looking directly at the camera. In the background, there is a wooden structure with a corrugated metal roof and some greenery.

สุนัขสูงวัย

เมื่อคุณใช้ชีวิตอยู่ข้างถนนมาเป็นเวลานาน เดินย่ำไปตามพื้นถนนที่ร้อนระอุและแดดที่แผดเผาร่างกาย การได้มีชีวิตในช่วงบั้นปลายที่ดี คงเป็นสิ่งที่คุณเฝ้าฝันถึง

คอกสุนัขของเราคอกหนึ่งได้ถูกต่อเติมใหม่ มีร่มเงาของต้นไม้ อยู่ติดกับสระน้ำ มีกำแพงใหม่ หลังคาที่มั่นคงแข็งแรงและสนามหญ้าสีเขียวชะอุ่ม (เราพยายามที่จะไม่พูดเกินความจริงว่าที่นี่ข้างเป็นสถานที่ที่สมบูรณ์แบบสำหรับสุนัขสูงวัย!)

ข้อมูลที่น่าสนใจ : สุนัข 138 ตัวที่ศูนย์พักพิงเป็นสุนัขสูงวัยอายุ 10 ปีขึ้นไป

สุนัขบางตัวที่ยังสุขภาพแข็งแรงอยู่สามารถอยู่ร่วมกันในคอกกับสุนัขวัยรุ่นได้ แต่พวกเขาส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่ในคอกสำหรับสุนัขสูงวัยที่สงบและไม่พลุกพล่าน

สุนัขเหล่านี้ได้มีชีวิตในบั้นปลายที่สงบสุขอย่างที่เราสมควรได้รับ ขอขอบคุณจากใจที่ทำให้พวกเขาได้มีชีวิตที่คุ้มค่า

การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง จาก WOOF

Chutima Srisawang

ในชอยด์อ็อกโพสต์ฉบับก่อนหน้า เราได้เล่าเรื่องราวของชมรม “WOOF” ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของนักเรียนโรงเรียนนานาชาตินิสท์ (NIST International School) ที่กรุงเทพฯ WOOF ย่อมาจาก Welfare of Our Friends ได้สนับสนุนการทำงานของชอยด์อ็อกในช่วงเวลาที่แสนท้าทายนี้ มาอย่างต่อเนื่อง

เดือนเมษายน ระหว่างช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทย ตัวแทนจาก WOOF ได้แสดงความห่วงใยถึงสถานการณ์การทำงานของเรและมอบเงินจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบเหตุโควิด-19 จำนวน 30,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนนี้ได้ถูกจัดสรรในการดูแลสัตว์จรจัดเช่น อาหาร วัคซีนและเครื่องมือในการทำหมัน

ขอขอบคุณ WOOF สำหรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักและสำนึกรับผิดชอบต่อสัตว์ในชุมชนแก่เยาวชนรุ่นใหม่ รวมถึงการมอบเงินทุนเพื่อช่วยเหลือสุนัขและแมวจรจัดร่วมกับเรา

ปันรักปันน้ำใจ ในเดือนเกิด

Chutima Srisawang

“วันเกิด” เป็นช่วงเวลาที่มีความหมายกับเจ้าของวันเกิดแตกต่างกัน สำหรับบางคนอาจเป็นเวลาแห่งการเฉลิมฉลองให้ชีวิตที่ยืนยาวเพิ่มอีกหนึ่งปี หลายคนกล่าวว่าวันเกิดเป็นโอกาสในการทบทวนชีวิตที่ผ่านมาในรอบปี วันเกิดยังเป็นช่วงเวลาแห่งการแบ่งปัน ไม่ว่าจะเป็นการให้และรับของขวัญ การบริจาค การให้ทาน รวมถึงการสนับสนุนหน่วยงานที่ช่วยเหลือสังคม

ชอยด็อกได้จัดโครงการสำหรับผู้บริจาคที่ต้องการร่วมแบ่งปันน้ำใจให้แก่สุนัขและแมวจรจัดในเดือนเกิด โดยในแต่ละเดือนจะมีตัวแทนสุนัขและแมวพร้อมเรื่องราวการสู้ชีวิตข้างถนนของน้อง ๆ แต่ละตัวที่ได้รับการช่วยเหลือเพื่อเชิญชวนให้ผู้ที่มีวันเกิดในเดือนนั้น ๆ ร่วมบริจาคเพื่อสนับสนุนการทำงานของชอยด็อกในการช่วยเหลือสัตว์จรจัดเหล่านี้ โดยผู้ที่ต้องการสมทบทุนสามารถบริจาคได้ในช่องทางที่หลากหลายตามความสะดวก

การบริจาคผ่านโครงการนี้นอกจากจะช่วยต่อลมหายใจและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่สัตว์จรจัดแล้ว ยังช่วยสร้างความสุขใจในฐานะผู้ให้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งนอกจากวันเกิดของตัวเองแล้ว ผู้บริจาคยังสามารถมอบความช่วยเหลือในนามของบุคคลอื่นที่เกิดในเดือนนั้นได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัว คนรัก เพื่อนหรือสัตว์เลี้ยงแสนรัก

ช่องทางการบริจาค

1. สแกน QR Code

2. บริจาคผ่านธนาคาร

ชื่อบัญชี: Soi Dog Foundation (มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย)

ธนาคารทหารไทยธนชาต (TTB) สาขาถลาง

เลขบัญชี: 406-2-52322-2

3. บริจาคผ่านหน้าเว็บไซต์ของมูลนิธิที่

<https://links.soidog.org/please-give-back-on-your-birthday>

พินัยกรรม

เพื่อสุนัขและแมวจรจัด

สร้างอนาคตที่ดี
ให้แก่สัตว์จรจัด

ร่วมพัฒนาสวัสดิภาพสัตว์จรจัด
ด้วยการเข้าร่วมโครงการมอบมรดก
ให้มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย
ในพินัยกรรมของคุณ

เรื่องราวการเสียสละของคุณжилล์
เพื่อช่วยเหลือสุนัขและแมวจรจัดที่ไร้ซึ่งคน
เลี้ยงดูในประเทศไทยจะคงอยู่สืบไป

เยี่ยมชม www.soidog.org/legacy
หรือส่งอีเมลมาที่ legacy@soidog.org สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

